

Земната игуана. Тѣлото на земната игуана е червено съ ярко-жълти глава и нозе. Въ противоположностъ на морската игуана, тя не винаги е безопасна и, понеже има силни челюсти и яки остри зъби, може сериозно да нарани. Земната игуана се храни съ кактуси и съ различни растения съ сочни листа, които съдържатъ достатъчно влага, благодарение на която тя може да мине безъ да пие вода.

Въ 1835 год. знаменитиятъ *Чарльзъ Дарвинъ*, като правилъ своето кржгосвѣтскопжтуване, посетилъ и Галапагоскитѣ острови. Поради извънредното изобилие на дупки, принадлежащи на тѣзи гущери, той едва можалъ да намѣри мѣсто за своята палатка.

Земнитѣ игуани въ грамадни количества се изтрѣбватъ отъ дивитѣ кучета и сега тѣ се развъждатъ само на два острова.

Птици. Ала най-много, струва ни се, посетителтъ ще остане учуденъ отъ пернатото население на тѣзи острови. Птицитѣ тукъ сж съвсемъ питомни. Малкитѣ гургулици кацатъ направо върху дулото на пушката на моряцитѣ, мухоловкитѣ кацатъ по раменетѣ или на шапката имъ. Ястребътъ не отлетява, като види човѣка, а покойно си остава на клона, отъ който може да се уда-



Земна игуана